NA MÍREANNA BRIATHARTHA

20.1 Is é a chiallaíonn míreanna briathartha focail nach féidir a úsáid ach go díreach roimh bhriathar nó nasctha leis. Féadfaidh mír bhriathartha bheith ina dobhriathar, nó ina cónasc, nó ina forainm coibhneasta. Sna liostaí seo thíos is dobhriathar freisin formhór na míreanna a áirítear ina gcónaisc; agus is cónasc freisin aon mhír a áirítear ina forainm coibhneasta.

Is gnách go mbíonn tionchar ag an mír ar fhoirm an bhriathair maidir le Séimhiú, urú, etc.

modh agus aimsir

🛘 cé acu spleách nó neamhspleách nó coibhneasta an fhoirm.

Os a choinne sin, tá tionchar ag aimsir an bhriathair ar an bhfoirm atá ag míreanna áirithe.

MÍREANNA ROIMH BHRIATHRA RIALTA

20.2 Tá dhá fhoirm ag na míreanna seo a leanas

- forainm coibhneasta réamhtheachtach: sin a n-ólaim.
- 🛘 forainm coibhneasta iartheachtach: áit ar a nglaoitear Trá Lí.
- an (ar): dobhriathar ceisteach dearfach: ar éirigh sé?
- cá (cár): dobhriathar ceisteach áite: cá n-imíonn an taoide?
- go (gur): Cónasc ráiteasach dearfach: sílim gur theith sé.
 - 🛘 dobhriathar guítheach dearfach: go gcúití Dia thú.
 - Cónasc aidhme: tabhair dom é go mbrisfidh mé é.
 - 🛮 cónasc ama: fan go n-éirí an ghrian.

nach (nár): Cónasc coibhneasta diúltach: rud nach gcreidim.

Cónasc ráiteasach diúltach: sílim nár theith sé.

dobhriathar ceisteach diúltach: nár theith sé?

ní (níor): dobhriathar ráiteasach diúltach: ní chreidim é.

mura (murar): cónasc coinníollach diúltach: murar shiúil sé rith sé.

sula (sular): Conasc aidhme: imigh sula bhfeicfidh siad thú.

Cónasc ama: d'éag sé sular shroich an dochtúir é.

An fhoirm spleách den bhriathar a leanann na míreanna go léir thuas.

20.3 Naisctear an forainm coibhneasta a (ar) leis na réamhfhocail de, do, mar seo: de + a (ar) > dá (dár); do + a (ar) > dá (dár).

I gcás na réamhfhocal eile dar críoch guta, i, le, ϕ , etc. + a (ar) > ina(r), lena(r), $\phi na(r)$, etc. An fhoirm spleách den bhriathar a leanann iad.

Uaireanta báitear an réamhfhocal i ar fad sa mhír bhriathartha: ina (inar) > a (ar): fan san áit a bhfuil tú; an tslí ar thit mé, agus i gcumasc le nach: ag lorg olla an áit nach bhfuil sí.

- 20.4 Mura sa táscach caite atá an briathar is iad na míreanna nach bhfuil faoi lúibíní in
 20.2-3 is ceart a úsáid. Séimhítear an briathar ar lorg ní, agus uraítear ar lorg na míreanna eile atá gan lúibíní: ní bhristear, ní bhrisfí; ní bhristí; an bhfásann; sílim go dtuigim; deir sé nach gcreideann sé; nach gcreideann? mura bhfillfidh sé imeoidh mé.
- 20.5 Más sa táscach caite atá an briathar is iad na míreanna faoi lúibíní in 20.2-3 is ceart a úsáid. Séimhítear an briathar ar lorg na míreanna sin mura saorbhriathar é: an té ar dhíol mé an capall leis; an scian lenar ghearr sé an téad; sin ar thuig siad; ar (cár, nár) theith siad? gur (nár, níor, murar, sular) thit mé; ar (cár, nár) óladh é? gur (nár, etc.) ardaíodh an seol. Ach ar moladh é? etc.
- 20.6 dá: cónasc coinníollach dearfach

An modh coinníollach spleách nó an foshuiteach caite a leanann dá. Bíonn urú ar an mbriathar: dá bhfágfainn (bhfágainn).

20.7 d': réimír ráiteasach dhearfach

Cuirtear d' roimh ghuta nó roimh fh san áit a séimheofaí consan, sa táscach caite agus gnáthchaite agus sa choinníollach: d'ól siad deoch; má d'éist sé linn; d'fhreagair mé é; d'fhliuchfaí thú san fhearthainn sin; cé d'fhriotháil an tAifreann? d'fhliúirseodh an fhiaile sa bhoglach.

20.8 a: cónasc coibhneasta dearfach díreach

Foirmeacha coibhneasta na n-aimsirí táscacha agus an mhodha choinníollaigh a thagann i ndiaidh na míre seo agus iad séimhithe ach amháin i gcás shaorbhriathar an táscaigh chaite. Uaireanta tagann an mhír d' idir a agus an briathar. Níl aon tionchar ag a ar d': an fear a chuireann (a d'ólfadh, a d'fhreastalaíodh); an síol a dhíoltar.

Ach an síol a díoladh.

20.9 má: cónasc coinníollach dearfach

6: cónasc cúise agus ama (dearfach agus diúltach)

Gabhann na rialacha céanna le ó (in abairt dhearfach) agus le má a ghabhann leis an mír choibhneasta a atá in 20.8, ach gurb í foirm neamhspleách an bhriathair a úsáidtear ar a lorg. In abairtí diúltacha cuirtear nach (nár) idir ó agus a bhriathar de réir rialacha 20.4-5. ó thiocfaidh sé; ó d'óladh sé; ó bhuailtear, ó buailteadh amach é; ó nach n-éistear linn; ó [nár] éisteadh linn; má phósann; má chuir, má d'fhág; má d'óltaí; má cuireadh; má éisteadh leis; má tá sí (táthar) sásta.

20.10 ná: dobhriathar ordaitheach diúltach

Cuireann sé h roimh ghuta: ná tóg é; ná buailtear; ná héistigí leo; ná hosclaítear na doirse.

20.11 nár: dobhriathar guítheach diúltach

Úsáidtear é i nguí dhiúltach. Séimhíonn sé: nár fhille sí; nár chúitítear do shaothar leat.

20.12 ach a: dobhriathar ama

Uraíonn sé. I gclásail dhearfacha a úsáidtear é. Is í an fhoirm spleách a leanann é: ach a dtaga sé; ach a bhfaighidh mise greim ort; ach ar éirigh mé.

MÍREANNA BRIATHARTHA & BRIATHRA NEAMHRIALTA

- 20.13 Na rialacha a riarann úsáid na míreanna briathartha roimh na briathra rialta is iad a riarann a n-úsáid roimh na briathra neamhrialta (taobh amuigh den chopail) ach tá roinnt eisceachtaí ann mar a léirítear ina dhiaidh seo.
- 20.14 Úsáidtear a, an, cá, go, nach, ní, mura, sula, ach a, in ionad na míreanna dar críoch -r (20.2) roimh tháscach caite na mbriathra abair, bí, faigh, feic, téigh, agus déan (i gcás foirmeacha dar tús dearn-): an fear lena ndúradh é; an té a raibh ciall aige; an (cá, nach) bhfuair tú é? go (nach) bhfacamar; mura (sula) ndeachthas; sin a ndearna sí.

Ach níor rug sé orm; gur itheamar, ar tháinig an post? cár thug tú an capall? gur dhein.

- 20.15 Ní shéimhítear an briathar abair ach i nguí dhiúltach: ó deir tú é; má dúirt; ní déarfainn. Ach nár dheire sé focal eile.
- 20.16 Ní shéimhítear táim, tá, táimid, táthar: má táimid; ó táthar.
- 20.17 I gcás na mbriathra neamhrialta go léir ach deineadh, fuarthas, tugadh, séimhítear an saorbhriathar sa táscach caite mar a shéimheofaí foirm phearsanta sa táscach caite: níor chualathas; má thángthas; ní dheachthas (dhearnadh, fhacthas).
- 20.18 Uraítear an briathar faigh ar lorg ní sa choinníollach, sa táscach caite agus san fháistineach: ní bhfaighfí (bhfuarthas, bhfuair, bhfaighidh). Ach ní fhaighim (fhaighteá).
- 20.19 Úsáidtear ná in áit nár roimh an mbriathar bí le guí dhiúltach a léiriú: ná raibh maith agat.

AN DOBHRIATHAR

21.1 Is é is dobhriathar ann focal nó grúpa focal atá ag cáiliú focal eile nach ainmfhocal ná forainm.

Seo na príomhshaghsanna focal a dtig le dobhriathar iad a cháiliú	
□ briathar: d'eitil sé inné	
🛘 ainm briathartha: ní féidir liom teacht amárach	
🛘 aidiacht bhriathartha: tá sé briste go dona	
🛘 aidiacht nach aidiacht bhriathartha: tá sé measartha fuar	
🛘 dobhriathar eile: scríobhann sé cui bheasach maith anois	
🛘 réamhfhocal simplí: beagnach faoin eitleán	
🛘 réamhfhocal comhshuite: go luath tar éis an chluiche	
🛘 cónasc: d'imigh sé go díreach sular tháinig tú	
Is frásaí a lán de dhobhriathra na Gaeilge: tá an bháisteach chugainn ó mhaidin ; fu	air sé bás
ar uair an mheán oíche.	
21.2 Seo na príomhshaghsanna dobhriathra atá ann de réir feidhme	
🛘 an dobhriathar ama: anocht; fós; go luath; riamh	
🛘 an dobhriathar breischéime: ní b'; ní ba; níos	
🛘 an dobhriathar cainníochta: ar fad; beagnach; sách	
🛘 an dobhriathar ceisteach: cá; cathain; cad é mar; conas	
🛘 an dobhriathar dearfach: go; gur (20.2)	
🛘 an dobhriathar diúltach: ní; níor; nach; nár (20.2)	
an dobhriathar áite: anseo; thíos; ann	
an dobhriathar minicíochta: faoi dhó; go hannamh; go minic	

🛮 an dobhriathar modha: amhlaidh; go ciúin; in éineacht

an dobhriathar treise: féin

an dobhriathar treo: amach; anall; siar.

21.3 Feidhmíonn ainmneach an ainmfhocail mar dhobhriathar san

ainmneach áite: téigh an cóngar; ag gabháil an bóthar

ainmneach ama: d'éag Tomás bliain ó shin

ainmneach cainníochta: bhí an mála punt róthrom.

AN DOBHRIATHAR AIDIACHTACH

21.4 Is é rud é dobhriathar aidiachtach dobhriathar a bhfuil foirm aidiachta aige (ar lorg go nó gan go).

Formhór na ndobhriathra modha agus cuid de na dobhriathra eile is dobhriathra aidiachtacha iad agus tá céim chomparáide acu. Is gnách go mbíonn céim chomparáide an dobhriathair ar aon dul le céim chomparáide na haidiachta.

21.5 Is gnách an focal go i mbunchéim an dobhriathair aidiachtaigh: tá sé ag obair go deas anois.

Fágtar go ar lár sa bhunchéim sna cásanna seo de ghnáth:

🛘 má tá dobhriathar eile á cháiliú: ní thagann sí minic go leor, dá rithfeá sách tapa

🛘 má tá dobhriathar aidiachtach eile roimhe: roinneadh an bia go fial flaithiúil

🛘 roimh cuibheasach, sách: tá siad cuibheasach (sách) te

🛘 má tá sé ag cáiliú aidiacht aitreabúideach: feicim slua measartha mór.

Is iomaí cás eile ina bhfágtar go ar lár, go minic nó go coitianta nó i gceantair áirithe: bhí sé (go) díreach ag éirí; ag ól [go] trom; be an a bheadh [go] coitianta ag guí; labhair [go] cruinn; glac [go] réidh an scéal; é a roinnt amach ceart [i gceart; sa cheart]; ag labhairt [go h]an-ard; tá siad [go] réasúnta breá; daoine iontach deas iad; ní [go] rómhaith a thuigim é; ní [go] hannamh é; [go] measartha ard; nach [go] tobann a tháinig sé?

Is iondúil go ar lorg nach (cónasc ráiteasach): tá a fhios agam nach go macánta ná go

dleathach a fuair sé an talamh.

Tabhair faoi deara gur dobhriathra atá i ndeireadh na n-abairtí seo a leanas: tá sé dhá bhliain déag cothrom; tá sé trí mhíle

díreach.

21.6 Úsáidtear an chopail agus na dobhriathra níos, ní ba, ní b' roimh bhreischéim an

dobhriathair go díreach mar a úsáidtear iad roimh bhreischéim na haidiachta: is leadránaí a

labhair Rónán ná an fear eile; labhair níos airde; labhair sé ní b'airde; ní thiocfadh sé ní ba

mhó.

21.7 Agus dála na haidiachta freisin, is minic an dobhriathar breischéime roimh

bhriathar an chlásail choibhneasta in ionad bheith ina dhiaidh: ní fhaca mé aon ní riamh ba

mhó a chuir gráin orm ná é; le ceathrú gealaí is iondúla a bhriseann an aimsir; is anseo is

mó a oibríonn Tadhg; ó dheas is minice a théadh sé.

21.8 Tá céime anna comparáide eile ag an dobhriathar a fhreagraíonn do chéimeanna na

haidiachta. Ní gá don dobhriathar bheith aidiachtach sna céimeanna seo: bhris sé a lámh go

han-dona; ní mó ná go bhfuil an t-am istigh; níor gortaíodh Iognáid chomh holc leatsa;

chuaigh sé rófhada; is seacht mó a ghnóthaigh mise; is beag nár éirigh leis.

DOBHRIATHRA CEISTEACHA

21.9 Is iad seo na príomh-dhobhriathra ceisteacha mar aon le samplaí dá n-úsáid:

am: cathain a tháinig tú?

áit: cá bhfuil sé?

staid: conas (cad é mar) a bhí a fhios agat? cá bhfuil mar a chuirtear in úsáid é?

céim: cé chomh minic a thagann sé? is cuma cad é chomh holc is atá sé. cá mhinice

a chonaic tú iad?

Is frásaí dobhriathartha dar tús forainm ceisteach a lán de na dobhriathra: cá háit a bhfuil sé? cén uair a tháinig tú?

DOBHRIATHRA TREO & SUÍMH

21.10 Na dobhriathra a bhaineann (a) le isteach agus amach, (b) le hairde, (c) le bheith ar thaobh nó ar thaobh eile, (d) le hairde an chompáis, is féidir a n-aicmiú ina dtriúir nó ina gceathrair, gach aicme ag freagairt d'ainmfhocal áirithe a bhaineann le suíomh. Tá an t-aicmiú sin á léiriú sa tábla seo a leanas.